

همسرگزینی بروولتري

از دندکاه

حرب کنونیت فلپین (م-ل)

اتحادیه دانشجویان ایرانی در آمریکا، عضو

اتحادیه جهانی دانشجویان و محصلین ایرانی

موادار "سازمان پیکار در راه آزادی طبقہ کارگر"

www.KetabFarsi.Com

در باره روابط بین دو جنس

مسئله رابطه دو جنس اساسا یک مسئله طبقاتی و مبارزه‌ای میان دو جهانبینی بودزوا بیو پرولتری است. از آنجا که فیلیپین یک جامعه نیمه مستعمره و نیمه فئودال است رابطه بین دو جنس دو جنبه از فوهنگ مارا نشان میدهد: جنبه فئودالی و جنبه بودزوا بیو. مهدیا جنبه بودزوا بیو رجتبه فئودالی توافقدارد همچنانکه اعتماد کمپرادوری بر اقتصاد ملکی.

جهانبینی فئودالی را بسطه دو جنسرا بعنوان مقهوریت تمام وجود زن به قدرت اقتصادی مود میبینند. زن بعلت تجداد ایشان از تولید اجتماعی الزاما ضعیف و منفلع بوده و بنابراین وابسته و نابع اراده مود میشود. جهانبینی بودزوا بیو را بسطه دو جنسرا ایستاده یکجانبه (به نفع مود و طبقه حاکمه) و جدا از پایه اقتصادی و فوهنگی موجود در جامعه میبینند. رابطه بودزوا بیو میان دو جنس بخشنده روبنا بوده و روابط تولیدی استثماری سرمایه داری را منعکس می‌سازد. در جامعه‌ای که همه روابط همچون روابط پولی مطرح هستند، به زنان بدیده کالا و منبعی صرف، برای رها شدن و فراغت از امورات تباہی آور سرمایه داری برخورد میشود. روابط بودزوا بیو دو جنس، مانند روابط سرمایه‌داری تولید مرغنا- بتلو استثماری و فودگرایانه و انحطاط آور است.

جهانبینی پرولتری از طرف دیگر کاملاً برخلاف اینهاست. این جهانبینی را بسطه بین دو جنسرا دیالکتیکی میبینند یعنی وحدت دو جنس را بسطه پرولتری دو جنس قسمتی از فوهنگ نوظهوری است که روابط فئودالی و بودزوا بیو را نفی میکند. در نتیجه رها بیو بخشو ترقیخواهانه و مطابق با شرایط عینی است.

تردیدی نیست که در این مسئله حزب طبقه کارگر وظیفه دارد که

موضع - بقایی طبقه کارگر را برگزیند. حزب همینه از تساوی دو جنس دفاع کرده است و علاوه بر آن به نحوی خلاف از آزادی در عنی، ازدواج و طلاق دفاع میکند. حزب معتقد است که مشکلات و اختلالات در رابطه دو جنس فقط فوهرنگ سلطان و مبارزه طبقاتی موجود را منعکس میسازد. و اینکه موافق تکامل مالکیت خصوصی باعث مقهوری شدن در مقابل مود نده است. حزب اعتقاد دارد که اجرای تساوی زنان با مردان باید منطبق با رابطه پرولتری بعنوان آنتی ترنس سلط بود زوایی مود، که غرض (منظور) آن تولید فرزندانی با امر و نسب سالم، بخاطر تامین توارث حقوقی مالکیت خصوصی است باشد. آگاهی و عمل به روابط پرولتری آن اسلحه است. شولوزیک لزم برای مبارزه با شوینیسم مود و گسترش خشیدن به تساوی بین دو جنس در صفو ما میباشد.

حزب معتقد است که قادر است آگاهانه روابط پرولتری بین دو جنس را میان صفویش در همین جامعه نیمه فثودال - نیمه مستعمره بوجود آورد. معهذا اذعان دارد که تنها پساز تسبیح و سایل تولید خصوصی بود زوایی توسط پرولتاریا است که تساوی اساسی (وافعی) در رابطه دو جنس در جامعه فیلیپین میتواند حاصل شود.

اصول راهنمایی ما

در تلاش به ایجاد یک رابطه پرولتری بین دو جنس ما باید از اصل تساوی بین دو جنس و اصل اولویت منافع خلق بر منافع شخصی زوج ها پیروی کنیم. رابطه پرولتری بین شوهر و زن خود یک وحدت است و وحدت دو جنس در خدمت به خلق، این وحدت دو جنبه دارد؛ یکی وحدت دو جنس و دیگری وحدت در خدمت به خلق. بنابر این در رابطه پرولتری بین شوهر و زن، ما باید از اصل تساوی دو جنس پیروی کنیم حال آنکه در بر-

خورد به تضاد بین زوج و جامعه ما باید از اصل خدمت به خلق پیروی کنیم . ما در مبارزه بسوی یک رابطه پرولتری باید بر شیوه انتقاد و انتقاد از خود تکیه کرد و از رابطه ارزیابی منظم و متواالی داشته و تجربه خود را با سایر زوج‌ها در میان گذاشته و در داخل واحدهای خود مشترکاً بر سر مشکلات بحث کنیم . ما به عنوان کمونیست، نه تنها از نظر نا بود ساختن کهنه هو در این مورد رابطه فئودالی و بعد زواج بین دو جنس، بلکه از نظر ایجاد نوع و در این مورد رابطه پرولتری بین دو جنس نیز مسئول هستیم . در ذیل جواب مختلف رابطه پرولتری بین دو جنس را بررسی کنیم .

۱- همسر یا بی

ما از احای همسر یا بی طرفداری نمی‌کنیم زیرا این خود مبین خواسته شخص برای داشتن یک همسر انتقامی است . مهدنا ما باید رفاقت بودز وا یور امر همسر یا بودا بدور افکنیم . یک خواستگار بودزوا با مسأله گری که انبانی از هدا یا و بنجل‌های پر زرق و برق با ضافه یک خروار لغات و عبارات هیرین و دل‌فریب برای بدست آوردن دل یا نخریدار دارد فوقی نداردو غالباً آن خواستگاری که بیش از همه عرضه می‌کند پیروز می‌شود . خواستگار خودش را می‌فروشد همچنانکه دختر به بالاثرین نرخ به مزایده می‌رود .

در همسر یا بی فئودالی به زن همچون موجودی ضعیف نگریسته می‌شود که باید توسط زن نوازن توین مودان مورد حمایت قوار گیرد . مهریه تضمینی است که خواستگار توسط آن قادر به حمایت از همسر و خانواده آینده‌اش می‌شود . همسر یا بی پرولتری از این لحاظ تفاوت دارد که خصیات یکنفو را در مقابل دیگری قوار نمی‌دهد . چنانچه دو رفیق به

خواستگاری یکنفو بروند، باید مسئله را به طریقی فیقا نه حل نمایند.
بعلاوه، از آنجا که رفqa در پی کسب مالکیت نیستند، باین معنی که هدف
بدست آوردن چیزی مانند یک کالا نبوده، بلکه بر عکس غرضشان گسترش
پیکر ابطه باشد مدر نتیجه رفاقت به سادگی از میان میرود. همسر یا بی
پر والتری بد و همسر فرصت میدهد که نسبت به یکدیگر بیشتر دید عینی
داشته باشند.

حزب همچنین برای زن حقوقی قائل میشود که به انتخاب یک رفیق
مود برود. هبیج چیز نباید یلر فیق زن را از پیشقدمی در همسر یا بی
باز دارد، و همچنین رفیق مود نباید از این موضوع شرمنده شده ویا
نسبت به رفیق زن احساس حقارت کند. اگر چنین کند او فقط تفکر فتو-
والی خود را نشان میدهد. تفکر فتووالی از زنان انتظار دارد. نقش
منفعل گرفته، با انتظار خواستگار بنشینند بجا ایینکه خود به خواستگاری
بروند، با انتظار دوست داشته شدن بنشینند بجا ایینکه خود دوست بدارند.
در رابطه بودزوا بین دو جنس، با زنان چون کالای مرغ فرقتار میشود
که باید به انتظار خریده شدن توسط خریدار زینفع بنشینند.

مارکیست لذینیستها همچنین برای رفقاء خود این حق را قا-
تل هستند که چه زن چه مود، برای خود همسری انتخاب کنند. هرجه
آگاهی سیاسی رفیق بیشتر باشد ما باید بیشتر با و اعتماد کنیم که او
در جستجوی خصوصیات یا قابلیتها ای انقلابی در زن یا مود محبوبش می-
باشد. برای کسی که دارای آگاهی سیاسی باشده این پندار بودزوا بی "در
دام عن افتادن" "یا تعابیری چون" "کنترل خود را از دستدادن"
از خود بی خود شدن" و "دستخوش هیجانات شدن" بی معناست. بنا بر
این در انتخاب آزادانه همسر شخص باید بر اساس معیارهای پرولتری
نکیه کند.

۲- درباره عشق پرولتری

حزب آگاه است که عشق پرولتری نمیتواند بدون هیچگونه رابطه عشقی و جنسی منحرا بر وحدت‌سیاسی‌رنا شود. اگر وحدت‌سیاسی تنها اساس عشق بود، آنگاه ما باسانی عاشق‌هر کس در درون جنبش دمکراتیک ملی می‌شدیم در حالیکه ما یکدیگر بر بقیه ترجیح میدهیم.

عشق پرولتری دو جنبه دارد سیاسی و شخصی. نبودن یکی خود بخود ماهیت آنرا نفی می‌کند. جنبه سیاسی اصلی و جنبه شخصی نوعی است. در عین حال که جنبه اصلی‌تر را بطریق پرولتری را تعیین می‌کند نمی‌توان انکار کرد که عنصر شخصی، احساس متغیر یا دو جانبی، یک عامل بسیار و چراست پس از آنکه برای طبقه سیاسی‌در انتخاب یک همسر بکار رفت آنگاه عنصر شخصی که نوعی است اصلی می‌شود. معهذا در ترکیب این دو عوامل رفاقتی درون‌حزب از وحدت‌سیاسی برخوردار هستند اما دقیقاً وحدت شخصی که از وحدت‌سیاسی نیرو می‌گیرد است که رابطه زناشویی داخل حزب را از سایر روابط مقامات می‌سازد.

۳- ازدواج، عشق آزاد و تک‌همسری

ازدواج پرولتری باین مفهوم آزاد است که از نظر ملاحظات اقتصادی تعصبات‌منهبو و فشارهای اجتماعی که مانع از آن می‌شود که شخص هجه زن و چه مرد کاملاً عشق خود را به شخص محبوبش بدهد، حدود نیست. بدیهی است که مفهوم از پنداشت بودزوا بی (عشق آزاد) که چیزی نیست مگر فوار از مسئولیت‌ها ازدواج (مانند پروردش کودک، هوفاداری، همانه داری، برای زنان و ننان آفریدی برای مودان) متفاوت است. البته «عشق آزاد» در آغاز بعنوان اعتراضی علیه ریاکاری و دودوزه بازی بودزوا بی ظاهر ند، اما بعد خود بر موضوع فساد اخلاقیات بودزوا بیا فزود و در تحلیل آخر «عشق

آزاد» فساد را تشدید کرد.

حزب علیه اخلاقیات بودزوا بیکه ریا کارانه برقرارداد ازدواج بعد- زوا بیکه «مثوح بودن فوزندان» نکیه میکند اما در عین حال به گرمی بازار فحنا و تحصیل بول زیاد از راه هرزه نگاری (بودن‌نوگرافی) می‌افزایده مضر است. حزبدر عین حال که اخلاقیات بودزوا بیکه خوارمی شمارد به هر با داشتن اخلاقیات پرولتری تاکید می‌فرزد. این موضوع با بد هر گونه شایبه ای را در این مورد که مواسم ازدواج صوفا یک آداب و تشریفات است از میان ببرد. ازدواج حزبی ملالت بر دیپلمی پرولتری در رابطه عشقی‌جنی است. سیاست‌حزبدر این باره همیشه روشن بوده؛ بدون بوجود یک عقد ازدواج حزبی نباید هیچ‌گونه روابط زناشویی‌بین دو رفیق برقرار باشد. برای رفقاء که با افاده‌غیر حزبی ازدواج میکنند همچنین یک عقد ازدواج انتلبی لازم است. مهدتا این موضوع بدان معنی نیست که حزب ازدواج رفقاء بیکه در موسات‌فتودالی با بودزوا بیکه‌نگامی که هنوز عضو حزب نبودند بسته نده، به رسمیت نمی‌شandasد. اما از آنجا که آنها اکنون رابطه زناشویی‌اشان بیک را بطری پرولتری تغییر شکل می‌بادد، این رفقا موظف به یک عقد ازدواج حزبی هستند. مواسم ازدواج حزبی‌ارمانهای پرولتری را منعکس می‌سازد که این مواسم ساده و بی‌آلیست است. این امو به معنای میدان دادن به رمان‌تیسم ایدآلیستی نیست‌چرا که نقاط ضعف و قوتو همسر را در نظر دارد. عقد ازدواج حزبی بر روی مسئولیت‌های سیاسی و شخصی و شوهر نسبت به یکدیگر و فوزندان‌شان و کلان‌نسبت به انقلاب تاکید می‌فرزد. اخلاق پرولتری تک‌همسری را نه فقط برای زن بلکه برای شوهر نیز تایید میکند. بسیار متفاوت از اخلاق‌فتودالی و بودزوا بیکه که بر اساس آنها زن باید عفیف و وفادار بماند در حالیکه مود سوکم هر گونه روابط عاشقا.

نه دیگری است. تک همسری بود و زای فقط برای زن است و برای مرد در
واقعیت‌چند همسری میباشد.

۲- حق طلاق

ازدواج پرولتری تک همسری است در حالیکه غیر قابل فسخ نیز نمی‌
باشد همانگونه که همه چیز تغییر میکند. ازدواج یک تضاد است وحدت
و مبارزه در راه منافع سیاسی و شخصی زن و شوهر. بعنوان یک تضاد وحدت
در ازدواج نسبی است و طلاق نمی‌باشد، با درک از این مسئله حزب به زن و
شوهر حق مکرا تیک طلاق را میدهد.

از آنجائیکه فیلیپینیها از گذشته تحت سلطه تفکر کاتولیک و فتو-
 DALی میباشند طلاق را منع کردند و غیر قانونی بودن طلاق یک "راه حل"
برای جلوگیری از خیانت میباشد. طلاق پرولتری فقط مناسب شخصی
ازدواج را فسخ می‌کند - یعنی روابط زناشویی بین دو رفیق زن و مرد و نه
مناسبات سیاسی بین آنان را. بخلاف طلاق بود و زای می‌حزب به هر دو طرف
ازدواج حق تقاضای رسمی طلاق را میدهد، بدون اینکه برای زن پلاحساس
شوندگی و خجالت باقی بگذارد. اگرچه این نباید بعنوان دعوت و یا
تعذیقی برای رفقا محسوب شود که متواالیا چندین بار ازدواج نمایند. حکم
طلاق فقط در صورت رضاخت و موافقت دو طرف و با سنجیدن تمام ملاحظات
سیاسی حادر میشود. بجز در مواردی که یکی از طرفین به انقلاب خیانت
کند، که در این صورت طلاق خود بخود انجام میشود، زیرا اصل اساسی
روابط پرولتری که همان اصل سیاست است، از بین رفته است. در نتیجه
بعلت ملاحظات سیاسی، ازدواج حزبی نمی‌تواند بسادگی فقط با خواست یکی از
طرفین ازدواج فسخ کردد. صرفنظر از بیوفایی، موارد احتمالی دیگر برای
طلاق خیانت و عدم ارتباط و رابطه برای مدت زمان طولانی میباشد. موارد
خیانت کاملاً تحقیق میشوند و طرف خطاطکار تحت عمل تادیبی قرار میگیرد.

زمانیکه عمله هیچگونه خبر و یا رابطه‌ای بین طرفین وجود ندارد، مدت پنج سال انتشار برای ازدواج مجدد یکی‌با هردو طرف کافی خواهد بود.
اگر چه این قضیه الزاماً پایه مادی ازدواج برولتی را نفی نمی‌کند،
این سیاست اساساً قبول دارد که عنق جنسی‌زد گذر و موقتی است، پایدا-
ردی و ثبات آن بستگی به شرایط زمان دارد.

اغلب منکلات زناشویی می‌توانند با انتقاد و انتقاد از خود از
طرفی یک بحث جمعی در واحد یکی‌از طرفین رفع گردند. حزب فقط در مو-
رد نهایی‌ها طلاق موافق می‌کند. زمانی که پایه‌های رابطه شخصی‌اند
ستنده است که جدا‌یی‌بنفع هردو طرف می‌باشد و رژیم مواردی وحدت
شخصی‌گسته می‌شود در حالیکه وحدت‌سیاسی‌را قی‌می‌ماند مگر در موارد سیاسی

جمعیت‌نامه تجربیات

در ضمن توسعه روابط انقلابی بین دو جنس، نارسا‌یی‌ها یی‌مناچار به
وجود می‌آیند. در این محله ما ادعای ایجاد روابط کامل برولتی و
یا تبدیل ساده و راحت روابط بودزوایی و فئودالی بین دو جنس را به یک
رابطه برولتی نمی‌کنیم. هنوز تفکر بودزوایی و فئودالی در روابط بین
دو جنس میان رفقاء ما بنتد وجود دارد. یک‌چنین تفکراتی منکلات
 مختلفی را در کار سیاسی‌ما ایجاد کرده‌است. اگر چه این کمبودها
قبل از ظهور حکومت نظامی بروز کرده بودند اما تحمیل فوارداد ۱۰۸۱
منکلات را تشدید کرده‌اند. زیرا شرایط حاضر از خود گذشتگی‌بیشتری را
از ما طلب می‌کند. متفاصله بروای بروآورده کردن احتیاجات انقلاب،
نیاز بیشتری نیز برای مستحکم کردن روابط برولتی مان وجود دارد، و
از همین رو احتیاج به این مقاله و موارد زیر:

الف- منزل روابط نا سطح رابطه شخصی

برخی از رفقاء را ببطور خود را تا سطح رابطه شخصی تنزل میدهند. اگرچه آنها با رفقاء دیگر بحث‌سیاسی میکنند اما زمانی که با هم تنها هستند راجع به سیاست‌کوت میکنند. دلیلی که آنها می‌آورند اینست که وقت‌کمی برای یکدیگر دارند و در ضمن مصالح سیاسی را میتوانند با رفقاء دیگر مطرح سازند. در عوض جملات شیرین پوچ را برای یکدیگر زمزمه میکنند. فرد مطمئنا میتواند جویای موقعیت و شرایط طرف مقابلش و همچنین فعا- لیتها و مشکلات مربوطه هردو شان شود. داشتن برخورد یک‌شوهر بودزوا که می‌گوید "بیا راجع به اینکه در اداره چه گذشت صحبت نکنیم چون تما- یل جنسی‌ها می‌گذش" نشانده‌اند نگرش به انقلاب بعنوان یک کار سخت و طاقت فرساست و از این جهت احتیاج به فکر نکردن در رابطه‌اش حتی برای چند لحظه وجود دارد. این صرفا برخورد کلی در این محله رفقاء مود هنوز دارای شفاه و آرائش می‌باشد. بطور کلی در این م محله زناشویی پرولتری می- باشند. بنابر این رفقاء مود از مزیت‌خوب بالا بردن آگاهی‌ای داشتند. زیک (سیاسی) همسرانشان برخورد دارند.

بــ حــیــا

برخی از زن و شوهرها از درگیری مبارزه عمیق ایدئولوژیک بین خود-شان شرم دارند. مثل اینکه "غیر طبیعی" و "خشک" بمنظور می‌آید اگر راجع به سیاست بحث شود هنگامی که باید در مورد عشق صحبت کرد. این یک نقطه نظر مجرد و ایستاد راجع به رابطه بین دو جنس است و گویای فقدان شجاعت در دگرگونی چیزهای است، ما چگونه میتوانیم انقلابی باشیم اگر بدععت گذار نباشیم؟

اغلب زن و شوهرها حتی بسیزان بیشتری از در میان گذاشتن مسائل زناشویی خود با واحدی که به آن تعلق دارند احساس شرم میکنند. چنین

تفکری که این گونه مسائل را شایسته مطرح ندان در جمع نمودند، بشرط وجود دارد. در ازدواج‌ها بسی که خارج از مواسم حزب صورت گرفته است، خپلی‌بندی تدبیه می‌شود که رفقا مسائل و مشکلات مربوطه به رابطه بین دو جنس را بطور کامل و منصره بحث گذاشته باشند. فقط زمانی که مسائل بسیار جدی ایجاد می‌شود هر فقا بحث کردن درباره آن را از نظر سیاسی مهم می‌شمارند که تا آن موقع تضادها بالا گرفته، برخورد راه سخت تر شده، آشتبانی پذیری بندت یا فته و ریشه مشکلات تدبیه دار گشته است. ملاحظه شده است رفقا بسی که از طبقه دهقان آمده‌اند بعلت تفکرات فئودالی و خصلت «حیا» مایل به حفظ مشکلات در درون خود می‌باشند. در حالیکه در مورد رفقا بسی که از طبقه خرد بود زوازی می‌آیند چنین تمايلاتی از فردگرا بسی بود زوازی ناشی می‌شود. رفقا بسی که از طبقه خرد بود زوازی آمده‌اند و اغلب مودان بیشتر از زنان از بعثت‌درباره روابط زن و شوهرها ابراز تندی و انزعجار می‌کنند و آن را بعنوان دخالت و فضولی می‌بینند. آنها دارای این نقطه نظر نادرست می‌باشند که تصور می‌کنند این‌گونه مسائل تاثیری بر روی کار سیاسی شان ندارد. حال اینکه هر رابطه بین دو جنس دارای جنبه شخصی می‌باشد و اهمیتی دارد. اما ما نباید به ضرورت بحث جمعی برای تضمین ارجحیت جنبه سیاسی در آن کم به با بدھیم. برای رفقا در میان گذاشتن مشکلات با واحدی که در آن کار می‌کنند بسیار ضروری می‌باشد. زمانی که آنها در رسمن بیک وحدت ایدئولوژیک بعد از بارها بحث خصوصی موفق نشده‌اند بطور کالی بحث جمعی باعث توسعه و رشد بیشتر روابط پرولتاری در صفوف ما خواهد شد.

ج- «آزادی روابط جنسی»

یکی از مسائل و مشکلات در بین تعدادی از رفقا داشت روابط جنسی یا دو یا چند زن در یک زمان است. (نه لزوماً با رفقا). این رفقا آگاهان-

نه و یا نا آگاهانه این تصور را دارند که این آزادی عنان آزادی جنسی در روابط پرورانشی است. منظور ما از آزادی روابط جنسی پرورانشی اینست که یکار فیق میتواند آزادانه انتخاب کند، اظهار عنو علله و یا درخواست ازدواج به یک فرد و نه چند زفو در یک زمان بکند، بدون اینکه هیچ یک از موانع اقتصادی، مذهبی، اجتماعی بتوانند سدی در مقابل او ایجاد کنند. منظور ما از آزادی گرد هم آور و انتخاب اشخاص به سبک بودزوا بی نیست. و یا نمیتواند این باشد که عنان گسیخته و نسجیده بدون در نظر گرفتن مسئولیت‌های شخصی و سیاسی نسبت به رفقای موبوطه و یا حزب و تعدادها در گیر یا عنق‌بوزان تند و زود گذر شد.

هر یک گفته خود رفقای عود هنوز قاعده اصلی حزب در رابطه با سوء استفاده نکردن از زنان را درک نکرده‌اند. رابطه غیر صادقانه آنها با زنان تنها بیان کننده نظر تحقیرآمیزشان نسبت به جنس‌زن و هم‌جنس‌درک باشند آنان از شرایط مادی ایست که باعث استعمار و استثمار زنان گشته، و اساساً لزوم آزادی زنان میباشد. چنین رابطه‌ای فرق چندانی با معیارها بودزوا بی که به زن بعنوان یک وسیله تفویح و تفنن مینگردند. هنوز این درک غلط «استثمار همراه با رضایت» وجود دارد. برخی از رفقا برای توجیه سوء استفاده‌شان از زنان این بحث را دامن میزند. آنها مطرح می‌سازند که این زنان از قبل میدانستند «در گیر چه رابطه‌ای گشته‌اند» و از این رو در گیر شدند. این در رابطه عاطفی با ما بر اساس تصمیم مستقل خودشان بوده است. آنچه مسلم است مارکسیست لاینیست‌ها هرگز اظهار نمی‌کنند که دهقانان و کارگران «استثمار همراه با رضایت» می‌شوند چرا که خودشان واقعند تن به چه رابطه‌ای داده‌اند. و این یک حقیقت تاریخی است که استشارگران همیشه استثمار کردن را بنوعی توجیه کرده‌اند.

از طرف دیگر رفقاء زن میباید همچون جزو تفکیک ناپذیری از معاشره انقلابی در راه رها یزدان، موافق باشند که فویب تبلیغات بودزوابی در باره "انقلاب جنسی" را نخورند. مارکسیست لینینیستها به نظریه بودزوابی "رابطه جنسی و عشقی بی‌بند وبار" که متعاقباً فویبدادن و تحقیر کردن و رفتار غیر انسانی نسبت به زن را بدنبال دارد صحه نمودند. اعمال انتظامی باید در مورد تمام رفقاء صرفنظر از موقعیت حزبی‌شان قاطعانه اجرا شود. حال آنکه این حقیقتدارد که در قضاوت کردن در باره یک رفیق میباید هم موفقیت و هم نارسانی‌های او را در کارهای سیاسی اسدر نظر داشتو از این رو موفقیتها نباید همچون "سپری" در مقابل رعایت‌رسانی‌های حزبی قوار بگیرد بلکه هرچه موقعیتر فیق باسئولیت‌تر باشد او بیشتر موظف به رعایت انتظام میباشد.

د- صرفاً سیاسی

برخی از رفقاء این تصویر غلط را دارند که گویا وحدت‌سیاسی بدون هیچ‌ونه رابطه عشقی و جنسی برای داشتن یک رابطه سپری و تاریایی کافیست. حال آنکه امکان دارد وحدت‌سیاسی به یک وحدت شخصی بیانجامد. اما در هر صورت این نباید دلیلی برای تعییل یک رفیق به دیگری باشد. مواردی دیده شده که رفقاء زن یا مرد دارای رابطه‌ای بر اساس "دلسوزی و ترحم سیاسی" نده‌اند. برخانها یعنی از قبیل: «جوابرد» به یک رفیق دادن مشکل است" و یا "من حاضر به قبول او هستم زیرا نمی‌خواهم باعث ناراحتی رفیق بنوم چرا که ممکن است بر روی فعالیت‌سیاسی او اثر منفی بگذارد" که نشانه دستکم گرفتن رفاقت‌تو باعث محافظه کاری کردن می‌گردد. رفقاء باید حقایق را هر اندازه که دردناک باشد بدانند. به علوه جنبه شخصی رابطه نیاز به صمیمیت‌دارد و اگر هردو رفیق احساس جنسی و عاشقانه‌ای نسبت به یکدیگر نداشته باشند رابطه شان نمی‌تواند

از گستردگی و سخت بروخوددار گردد. و از اینرو رابطه صادقانه‌ای نخواهد داشت. در حال حاضر رفقاًی مزدوج دارای یکسری مشکلات می‌باشد بخصوص آنها یعنی که از طبقه خوده بودزوازی آمده‌اند و اینسائل و مشکلات با درجات متفاوتی بر روی کار سیاسی‌شان تأثیر نامطلوب گذاشته است. در اینجا به بررسی تعدادی از آنها می‌پردازیم.

۱- پناهگاه امن در انقلاب

یک مورد عادی اینست که زن در پی تهیه معاش می‌رود (منظور مازنی است که در حزب یا سازمان توده‌ای فعال بوده است) در حالیکه شوهر تمام وقتدر خدمت به جنبش فعالیت می‌کند. از مدافعت بدوز خواهد بود اگر زن و شوهر بگویند که کار کردن زن نوعی فعالیتسیاسی است زیرا بولی که بدبست می‌آورد در راه پیشبرداش امن انقلاب‌کار می‌رود. وظیفه اصلی انقلابیون تهییج و بسیج توده‌است و از آنجاییکه رفیق مربوطه بعنوان کادر تربیت‌نده است، بسیار حیف است که توان و نیروی انقلابی او بطور کامل مورد استفاده قرار نگیرد. امکان دارد زن و شوهر هنوز در فکر "پسانداز برای آینده" باشند، اگرچه شوهر تمام وقت خودرا وقف جنبش می‌کنند، اما ممکن است هنوز در اندیشه یک "پناه امن" باشند، یعنی جایی که بتوانند در موقع احتیاج به استراحت و مادیات‌بانجای بروند. از طرف دیگر زن احساس می‌کند فوahem ساختن چنین پناه و آسایش و... وظیفه اوست. برخی از رفتای زن هنوز در فکر داشتن یک "زندگی‌خانگی معمولی" هستند جایی که هردو آنها بتوانند مزه "آسایش" و "خلوت" یک زندگی بودزوازی‌ای بجشند. برخی از زن و شوهرها تا جایی پیش می‌روند که حتی به فکر خریدن و یا اجاره جایی‌های رفقاًی برای خودشان می‌افتد. نه فقط رفقاًی زن بلکه رفقاًی مودنیز یک‌چنین سیستم فکری دارند.

امکان دارد که شوهر اگر تمام کارهای سخت و خسته کننده خانه را بدش زن نیازند اختره باعده از تمام فعالیت کردن زن جلوگیری نماید. این مثله زمانیه مبارزه معاد تو می‌سودا فزا یش می‌باشد. شوهر در واقع عظیفه فئودالی حمایت از زن در مقابل کارهای سخت و توان فوسا را انجام می‌دهد. او انقلاب را اموی سخت و شاق میداند تا کاری بس عظیم و با شکوه همچنانکه هست. او تحت پوشش تعهد، ترس از مبارزه را مخفی نماید. او نمی‌خواهد زنش "سخت و رنج" بکشد همچنانکه خودش "سختی" می‌کشد. این بیان کننده دید منفلز انقلاب است. اما اساساً نشانه تفکر بورتو بینی مود نسبت به زن می‌باشد که زنان را بدون استثنای "ذاتاً مخلوقات ضعیفی" میداند که احتیاج بحمایت و نگهداری دارند. رفاه از درک مثله غافل می‌مانند که اولین قدم در راه آزادی و افسوزان از کسار طاقت فوسای خانگی و محدوده تنکخانه، یعنی حاشیه قونها (از زمان پیدائیش مالکیت خصوصی تا موجله سرمایه داری) در آن به انقیاد کشیده شده. باید آنها کاملاً با تمام وجود به مبارزه انقلابی کشانده شوند، باید زنجیرهای اسارت آور آشپزخانه مرتخیخواب و بجهه داری از دست و پایشان گسته شود. باید از هدر دادن نیرویشان در کارهای پیش پا افتاده مغرف کننده و غیر تولیدی جلوگیری شود. از طرف دیگر رفقای زن باید قاطعانه زوال و بیهودگی را به فعالیت تمام و کمال در امر انقلاب بدل سازند و اجازه ندهند که تفکرات فئودالی "ناتوانی" و "ضعیج" بر آنها مستولی شود. و نیز او (رفیق زن) باید خود را قانع به انجام کارهای صرفاً جنبه و کمکی در امور انقلاب نماید. چونه ما کمسو نیستیم می‌توانیم جنبش را بیزنان را به جلو سوق بدهیم زمانی که می‌گذریم تفکرات فئودالی و بود زواجی بدی در برابر رهایی فقاً زن

ایجاد کنند.

۳- زن و شوهرها بی که مخالف فعالیت‌تجدا از یکدیگر هستند

حزبدر نظر دارد که در صورت امکان زن و شوهردار او فعالیت‌تجدا گانه‌ای نباشند. یا حداقل در یک ناحیه فعالیت نمایند. بنابر این اغلب رفقاء باید بدانند که اگر زمانی حزب تصمیم به دادن مشمولیتی می‌گیرد که موجب جدا بیان می‌شود بخاطر نیاز فراوان به این امر می‌باشد. چنین رفقاء بیان نیاز موجوده را نمی‌پینند. اصل اساسی اینست که به سیاست ارجحیت‌داده شود باید توجه داشت دوری موقت در دراز مدت در رابطه شخصی آنان نیز تاثیر مثبت‌خواهد گذاشت.

حال به جنبه ثانوی، جنبه شخصی مورد ازیم:

اغلب رفقاء زن ناگاهانه و به درجات مختلف به سیاست و تحلیل شوهر خود وابسته هستند. تعداد قابلی از رفقاء زن مستقل از شوهر خود رشد سیاسی کرده‌اند. چرا؟ با این دلیل که تعداد بسیاری از رفقاء زن هنوز بمندی تحت تاثیر نقش برتری مود در روابط بورزوایی و فشودالی زناشویی می‌باشند. از این‌رو روند موجود هنوز همان وابستگی‌هه مود می‌باشد. در موارد بسیاری بعلت نقش فرعی داشتن نسبت به فعالیت سیاسی شوهر و یا بدلیل جدا بیان ناپذیری از او (شوهر)، قابلیت و کیفیت‌سازنده رفقاء زن مورد بهره برداری واقع نشده است. جدا بیه م وقت باعث شکوفایی کیفیت انتقلابی فود می‌شود. همچنین زن و شوهر را متوجه این مسئله می‌سازد که تنها در کنار یکدیگر بودن دلیل گسترش وحدت سیاسی نمی‌باشد. جدا بیه موقتی یک تصویر روشن و دقیقی را کلا از رابطه بدست میدهد. جنبه‌های شخصی و سیاسی رابطه در طی انجام فعالیت انتقلابی به وضوح و صراحة بیشتری دیده مخواهد شد. به عبارت دیگر

تنها در اثر ونایف انقلابی است که رابطه آنان تصحیح میگردد.

و فاداری

مواردی پیش آمده که شوهر اختلافاتو یا نضادها یا رفای دیگر پیدا میکند و رفیق زن بتصور اینکه باید به شوهر و فادار بماند در پشتیبانی از وی همان موضع را اتخاذ میکند. او حتی ممکن است تصویر کند که با اینکار عنو ووجه خود را به او ثابت کرده است. او وحدت خود را با شوهر مطلقو وحدت با رفای دیگر را مشروط به وحدت آنان با شوهرش میداند. رفای مبوبه باید بخاطرداشته باشد که رابطه پرولتری بین دو جنس در پایه وحدت شخصی نمیباشد در غیر این صورت ما هیچ فرقی با عنای فثودال و یا بعدزوا که میکوید "عنی فاتح همچیز است" نخواهیم داشت. وحدت شخصی زن و شوهر باید باعث گستern وحدت سیاسی آنان باشد رفای دیگر بشود. او (رفیق زن) بعنوان یک عنصر متوفی در انقلاب باید مراقب باشد که قضاوت سیاسی اش تحت تاثیر غرض ورزی و تعصب شخصی او قوار نگیرد. در ضمن باید حتی موضع بیتفاوت، لیبرال، "من در وسط گیر کرده ام" اتخاذ نماید. او باید مسائل را آنطور که هستند ببینند و همچون یک ماتریالیست پیگیر از انتقاد کردن نهاده.

در ضمن مشکلات دیگری نیز وجود دارند از قبیل اینکه عرفیق آزاده زن فکر میکند که او باید تعهد سیاسی خود را با تعهد سیاسی شوهرش یکسان و برابر سازد که فوضا اگر زمانی شوهر از فعالیت انقلابی "باز میماند" او نیز "باز بماند". و این نمونه روش رابطه ای اس که وحدت شخصی بعنوان اصل در رابطه قوار میگیرد. از طرف دیگر او باید بداند که بعنوان یک زن وظیفه پرولتری اش با و حکم میکند که شوهرش را در تصمیم گیری واقعی باری کند.

تمام مطالب فوق در مورد زنها و شوهرها در بند و همچنین بیوهای

زن و مرد انقلابی مادرات است. دستگیری و یا موکدیک همسر انقلابی باید باعث افزایش شود و شوق انقلابی در دیگران کردد و توان انقلابی را آن - چنان برانگیزند تا دامنه انقلابی بزرگداشت بیاد آن رفیق گسترده - نر گردد. رفقا نهایت وفاداری را نسبت به زن و یا شوهر خود و نه نسبت به انقلاب نشان میدهند زمانیکه حاضرند فقط در کنار او باقی بمانند حتی اگر به قیمت رها کردن فعالیت سیاسی نشان تمام شود. آنها به مسئولیت شخصی خود نسبت به زن یا شوهر خیلی حدی تر از مسئولیت سیاسی نشان نسبت به تودهها برخورد میکنند. این در مورد آن رفقاء بیهم که کارشان را حدود به رسکویه احتیاجات و نیازهای زن یا شوهر خود کرده‌اند، صحتدارد. رفقاء بیکه زن و یا شوهر خود را از دست میدهند نبایند تسلیم غم و خصه بشوند بلکه باید افسردگی خود را بپیشود انقلابی مبدل‌سازند.

۵ خیانت

خیانت عقد ازدواج حزبی را نفی میکند. باعث نیز کو بی عدالتی نسبت به زن و یا شوهر هر کدام که باشند میشود. صریحاً رفقاء مربوطه ای که قاعده انتظامی حزب را طبق گواهی موجوده نقض کرده‌اند باید از آن عقاد و اعمال تادیپی حزب مبرا کردنده. از طرف دیگر کسانی هستند که معتقدند فقط یک مورد خیانت برای گستن پیوند ازدواج کافی است مدرحال یکه مثل همینه رفقاء ای که مونکب اشتباه میشوند شانس جبران خطای خود را دارند. بهوجه ای اگر خیانت لطمه زیادی به رابطه زده است (با وجود تلاشهای دسته جمعی واحدها و طرفین برای حفظ این رابطه) در اینصورت دلیلی برای جلوگیری از طلاق وجود ندارد. گستن وحدت شخصی معنای گستن وحدت سیاسی نمیباشد، طرفین همچنان دو رفیق باقی میمانند، اما دیگر زن و شوهر نیستند بعضی از رفقاء ممکن است نسبت به ازدواج با افراد غیر حزبی و غیر-

انقلابی بی اعتمادی نشان بدھند. آنها این تصور اشتباه را دارند که ازدواج خارج از حزب اجباری نیست و یا باین دلیل که زن و یا شوهر او یک فرد انقلابی نیست از اینجهت بعومن کمک به انقلابی نشان بدنبال کسی میرود که انقلابی میباشد. باید گفت که رفقا از رابطه با زن و یا شوهر غیر انقلابی احساس پوجی میکنند. آنها باید به مطالعه و بررسی نتایج و اثرات سیاسی این جدایی پردازند. رفقا باید بخاطر داشته باشند که تصمیمات شخصی هرگز عاری از مفاهیم سیاسی نیستند. در ازدواجها بی که از طرف یک رفیق حزبی یا یک فرد غیر حزبی با غیر انقلابی صورت میگیرد رفقا با مسئولیت سیاسی باید به حل اختلافات و مشکلات زناشویی پردازند و فقط در این صورت است که رفقا به یک رابطه نوین دست میباشد.

۶- فرزندان

عدهای از رفقا اظهار میدارند که بجهدار ندن ضروری است زیرا آنها میخواهند که «نسل دوم سیاسی» متعلق به خودشان را داشته باشند. اغلب رفقاء مود فرزندان خود «بخصوص فرزند پسرها» بعنوان جانشین خود میانگارند. این ادامه تفکر فثودالی «بقایای قبیله» میباشد. از آنجایی که بروش فرزندان مستلزم قبول مسئولیت‌های سنگی‌سیاست زن و شوهر باید کاملاً بطور جدی با واحدها خود در رابطه با زمان بجهدار ندن و همچنین چگونگی بروش پرولتری فرزندان مشورت نمایند. (بعنای علمی و جمعی) به زبان دیگر زن و شوهر باید یک برنامه خانواره تنظیمی که بر اساس شرایط مناسب تعیین شده است با در نظر گرفتن فعالیت سیاسی واحدها شنیده باشند. خیلی مواقع بجه دارند بنوان یکچیز تصادفی و غیر منسنه بوده است این نشانه لیبرالیسم و فقدان یک دیسپلین و همچنین پادادن به اینکه شهرتو و هوای نفس برو آگاهی به نتیجه رابطه جنسی خیره شده میباشد. یک

سلسله از مشکلات از همینجا ناشی میشود یکی با هردو رفیق‌زدوج "ملزم به رفتن" میشود - پدر بدنیال کار برای پرداخت هزینه زایمان همسر و مادر ربراوی نگهداری و رسیدگی به احتیاجات‌سوزاد، و یا اتفاق میافتد که تمام پارسولیت‌ها بدوش‌مادر قوار میگیرد. بنابراین او از جنبش و حرکت بازداشت میشود. و در هر صورت به فعالیت سیاسی آنان لطفه میخورد. اگر بچه دارشدن دارای برنامه می‌بود، از بروز یکسری مشکلات بی‌مورد (اتفاقی) جلوگیری می‌شود. علم بقدرتی پیش‌رفت کرده است که می‌توان از بچه دارشدن جلوگیری کرد و یا آنرا به تعویق انداخت. راههای زیادی برای جلوگیری از بارداری وجود دارد که طرفین می‌توانند از آنها استفاده کنند. واحدهای سیاسی پلی‌فین باید با در نظر گرفتن شرایط منسخ، بچه دارشدن زن و شوهر را تمهیق کنند و آنها نیز ملزم به رعایت فاصله زمانی می‌باشند.

ل) مشله اصرار به مجرد ماندن

عده‌ای از رفقا هستند که خیلی زود نسبت "ضدن" و "خدمرد" به رفقا یعنی میدهند که طوفداری از مجرد باقی‌ماندن می‌کنند. هیچ اشکالی در مجرد باقی‌ماندن وجود ندارد مشروط به اینکه رفقا آگاهانه از فکر کردن به ازدواج جلوگیری نکنند، مثل اینکه امکان یا احتمال آن‌هیچ وقت وجود نداشته است.

زندگی مجردی انتخاب کردن زمانی غلط است که رفقا بعد از دیدن مشکلات و سائل ازدواج رفقا دیگر ویا بدلیل از خود کذشتگی در راه از قلب نتیجه گیری می‌کنند که ازدواج برای آنها درست نیست و حتی بیشتر زمانی که برخی از رفقا مزدوچ بعاثت ناتوانی خود در حل این‌گونه سائل شکست می‌خورند، با وجود نیازهای زیاد زندگی مشترک (زناشویی) درون جنبش آنها خودشان را دستکم می‌گیرند که از لحاظ ایدئولوژیک

برای یک جنین فدای کاری آمادگی ندارند. آنها منکلتر را بطور استامی بینند و از این جهت معیارهای ابدآلیستی برای خود قائل می‌شوند. آنچه که آنها قادر به پیدا نشنبه باشند ازدواج پرولتاری است که نتیجه یک مبارزه ایدئولوژیک می‌باشد، یک حرکت کننده سازنده در انقلاب. وحدت فقط از طریق مبارزه بدست می‌آید و تغییرات کیفی در نتیجه تغییرات آهسته و تدریجی حاصل می‌شود.

نتیجه

در تمام موارد عرضه شده در اینجا بخصوص آنچه مربوط به رفتای مزدوج می‌شود کسی نمی‌تواند بگوید که اشکال و راه حل فقط مربوط به زن باشد. از آنچه که روایا پرولتاری بین دو جنس منعکس کننده میزان برقواری تساوی بین زن و مرد می‌باشد هر وا بط پرولتاری بین دو جنس توسعه و گسترش خواهد یافت، اساساً اگر رفاقت بطور کامل و دقیق اصول حزب را درباره جنبش‌ها ثیبخت زنان درکار کرده باشد.

بطور منحص مرأه حل هر مسئله بستگی به آن طرفی دارد که از لحاظ سیاسی دارای آگاهی بیشتری می‌باشد. اگر شوهر عنصر آگاهتر می‌باشد او باید به همسرش تفکرات بودوزایی و فشودالی که هنوز بیشتر وجود دارد در روابطشان تاثیر می‌گذارد تذکر و توضیح بدهد. و اگر زن عنصر آگاهتر می‌باشد او باید شوهرش را کملکنده از تفکر بودوزایی و فشودالی خسود بپرسد. اما هرگونه مشکلی که پیش می‌آید باید همیشه شایستگی مطرح شدن در بحث‌جمهور واحدهای سیاسی طرفین را داشته باشد.

**UNION OF IRANIAN STUDENTS
In U.S. (U.I.S.U.S.)**
P.O. Box 744
Berkeley, CA 94701